

Dins un replec de la colina...

Dins un replec de la colina,
De bartasses enmantelat,
Escotant lo vent que rondina
Quand dins la comba remolina,
Mon cabanòt reiral es aqui amagat.

Lo temps a maurelat la peira.
Sus sa paret, lo moscairòl
Vei s'assolelhar la claupèira
Que s'enfugís prèsta, leugèira,
Tre que vei bolegar l'ombra d'un parpalhòl.

Es aqui que mon grand trimava
En frairejant ambe l'aucèl.
Ma grand, que sempre l'ajudava,
Amb'el las lausas remenava
E, sus cada calhau, an pausat lor sagèl.

A l'emperau, fasian rompuda,
Plantavan un pauc de vinhal
Per aver de vin de beguda
E, quant de còps, la nuèit venguda
Los trapava sul talh al mièg del peiregal.

Plan sovent, per ma passejada,
Vau alai quand lo temps es bèl;
M'asseti davant son intrada
E badi la claror daurada
Que lo solelh levant pausa sul portanèl.

M'avisi pas quand passa l'ora
E miègjorn m'a trapat sovent
A escotar lo Cers que plora
Dins lo ginèstal que s'enflora
Alargant sa sentor que corrís dins lo vent.

Quant de còps, a ma coneissença,
Dins lo cabanòt ai trepat...
En lo gaitant ai sovenença
Del temps passat de ma jovença,
D'aquel temps avalit qu'ai semprament aimat...

E, dins mon còr que non oblida,
Aquel temps, un bricon velat,
Perdura la cançon polida
Que manten per ièu l'enlusida
Del resson agradiu d'un passat estelat...

Fernand Birot.